

גררשה ורדה אלדר

חיילת אחת הטרידה אותנו שנה שלמה?

כל הבנות שלי נולדו במילחמות. מירב, כיום בת 17, נולדה בששת-הימים. מיכל, בת 14, במילי-חמת-ההתשה, ומור, בת 11, נולדה במילחמת יום-כיפור.

יום היה החבר הראשון שלי. אני מכירה אותו 22 שנה. נולדתי ב-1945 בתל-אביב. אבי היה המנהל של המשביר לצרכן באלנבי. התייתמתי בגיל 9. היכרתי את יוס כשהייתי בת 16. הוא היה (המשך בעמוד 40) בן 17.

אני מרגישה חרא, כי אחרי 22 שנה, שבהן אכלתי ונשמתי את הצבא, ובהחלט הקרבתי את עצמי כדי שהוא יעשה קאריירה צבאית, זה מה שקיבלתי.

שיהיה ברור, מאחורי כל גנרל מצליח עומדת אשה, שהקריבה את עצמה. ילדים לא יוצאים מהשרוול, ואני לא יכולה לספור את אלפי הלילות של בדידות, שעברתי כשהייתי צריכה להיות גם האבא וגם האמא של הילדות שנולדו.

יוס עם אשתו השניה, מלי
"אינני מאשימה אותה..."

**בשיחה עם רחל המרחלת מגלה
אשתו לשעבר של קצין-חינוך-
ראשי של צה"ל, תת-אלוף "יוס"
אלדר, מה עובר על נשות הקצינים**

"אנאל אף חשבוני!"

"רינג, רינג"
"את ורדה אלדר?"
"מדברת."

"שמעתי שבכיתך, ביבנה, התקיימה מסיבת סילבסטר עליזה וגדולה, שבה חגגת שנה לגירוי שן."

"נכון, אבל היו לי עוד סיבות למסיבה. כמובן סילבסטר, חנוכה הבית והגירושין."

"אשה החוגגת שנה לגירושין מת-אלוף ב' צה"ל, קצין-חינוך ראשי, בעל עיטור-המופת, יש לה, כנראה, סיבות טובות למסיבה. מה דעתך שניפגש?"

"בשימחה."

למיפגש הגיע ורדה והתגלתה כאשה רזה, תמירה, נאה מאור, בעלת עיניים כחולות בולטות ותווי-פנים חדים. לבושה בצורה אורגינלית, סוודר עבודתי, ברט שחור שמוט על ראשה, עגילים בגדלים שונים על אוזניה, וטבעות גדר לות על ידיה.

היא דיברה בצורה שוטפת, כשהיא בדרך כלל מריחה.

סיפורה ורדה:

אני מדברת כשם נשים רבות בצה"ל, שלא מעזות לדבר.

יוס עם אשתו הראשונה, ורדה
"רצתי אחריו לכל חורף"